



Briselē, 2020. gada 26. maijā
REV2 – aizstāj 2018. gada
12. marta paziņojumu (REV1)

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI TĪKLU UN INFORMĀCIJAS SISTĒMU DROŠĪBAS JOMĀ

Kopš 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības un kļuvusi par trešo valsti¹. Izstāšanās līgumā² ir paredzēts pārejas periods, kas beigsies 2020. gada 31. decembrī³. Līdz minētajam datumam Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pilnībā ir piemērojamas ES tiesības⁴.

Pārejas periodā ES un Apvienotā Karaliste risinās sarunas par nolīgumu par jaunu partnerību, jo īpaši paredzot brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Tomēr nav skaidrs, vai pārejas perioda beigās šāds nolīgums būs noslēgts un stāsies spēkā. Katrā ziņā attiecības, ko šāds nolīgums radītu, tirgus piekļuves nosacījumu ziņā ļoti atšķirtos no Apvienotās Karalistes dalības iekšējā tirgū⁵, ES muitas savienībā un PVN un akcīzes nodokļa zonā.

Turklāt pēc pārejas perioda beigām attiecībā uz ES tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu ES dalībvalstīs Apvienotā Karaliste būs trešā valsts.

Tādēļ visām ieinteresētajām personām un jo īpaši ekonomikas dalībniekiem tiek atgādināts par to, kāda būs juridiskā situācija pēc pārejas perioda beigām.

¹ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

² Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.) (izstāšanās līgums).

³ Pirms 2020. gada 1. jūlija pārejas periodu var vienu reizi pagarināt par laiku, kas nepārsniedz 1 vai 2 gadus (izstāšanās līguma 132. panta 1. punkts). Apvienotās Karalistes valdība līdz šim ir izslēgusi iespēju pieprasīt šādu pagarinājumu.

⁴ Ar dažiem izņēmumiem, kas paredzēti izstāšanās līguma 127. pantā, bet šā paziņojuma kontekstā nav būtiski.

⁵ Konkrētāk, brīvās tirdzniecības nolīgumā netiek ietverti tādi iekšējā tirgus principi (preču un pakalpojumu jomā) kā savstarpēja atzīšana, izcelsmes valsts princips un saskaņošana. Turklāt brīvās tirdzniecības nolīgums neatceļ nedz muitas formalitātes un kontroles (tostarp attiecībā uz preču un to izejvielu izcelsmi), nedz arī importa un eksporta aizliegumus un ierobežojumus.

Ieteikums ieinteresētajām personām

Ieinteresētajām personām, proti, digitālo pakalpojumu sniedzējiem, uz kuriem attiecas Direktīva (ES) 2016/1148 par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā un kuri pirms pārejas perioda beigām ir Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, tiek ieteikts novērtēt, kādas sekas atstās pārejas perioda beigas, ņemot vērā šo paziņojumu.

Pēc pārejas perioda beigām ES noteikumi tīklu un informācijas sistēmu drošības jomā, proti, Direktīva (ES) 2016/1148⁶, Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši. Tam ir konkrēti šādas sekas:

Direktīvas (ES) 2016/1148 16. pants digitālo pakalpojumu sniedzējiem⁷ uzliek dažas prasības attiecībā uz drošību un incidentu paziņošanu. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 17. pantu šo prasību izpildi ar *ex post* uzraudzības pasākumiem var pārbaudīt attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kuras izraudzītas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 8. pantu. Direktīvas (ES) 2016/1148 18. pantā paredzēti noteikumi par šādu uzraudzības pasākumu jurisdikciju:

- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Savienībā, tad saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 1. punktu tas ir tās dalībvalsts jurisdikcijā, kurā ir tā galvenā uzņēmējdarbības vieta, kas parasti ir vieta Savienībā, kur atrodas pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs⁸;
- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību Savienībā, bet piedāvā tās teritorijā digitālos pakalpojumus, tad saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 2. punktu tam ir jāieceļ pārstāvis Savienībā. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 4. panta 10. punktu “pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir nepārprotami izraudzīta rīkoties tāda digitālo pakalpojumu sniedzēja vārdā, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, attiecībā uz tā pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu. Kā noteikts Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 3. punktā, pārstāvja iecelšana, ko veic digitālo pakalpojumu sniedzējs, neskar juridiskus procesus, kurus varētu ierosināt pret pašu digitālo pakalpojumu sniedzēju.

Pēc pārejas perioda beigām uz digitālo pakalpojumu sniedzējiem, kuri pirms pārejas perioda beigām bija Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, jo to galvenā uzņēmējdarbības vieta ES atradās Apvienotajā Karalistē, varētu attiekties turpmāk minētais:

- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs turpinās veikt uzņēmējdarbību vienā vai vairākās ES dalībvalstīs, tiks uzskatīts, ka tas ir tās ES dalībvalsts jurisdikcijā, kurā atrodas tā

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1148 (2016. gada 6. jūlijs) par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā (OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.).

⁷ Direktīvā (ES) 2016/1148 noteikts, ka “digitālā pakalpojuma sniedzējs” ir jebkura juridiska persona, kas sniedz digitālo pakalpojumu (sk. 4. panta 6. punktu). Digitālie pakalpojumi, uz ko attiecas minētā direktīva, ir tiešsaistes tirdzniecības vietas, tiešsaistes meklētājprogrammas un mākoņdatošanas pakalpojumi (sk. Direktīvas (ES) 2016/1148 4. panta 5. punktu un III pielikumu).

⁸ Sk. arī Direktīvas (ES) 2016/1148 64. apsvērumu.

galvenā uzņēmējdarbības vieta ES dalībvalstīs, kas nozīmē, ka mainīsies par uzraudzības pasākumiem atbildīgā kompetentā iestāde;

- ja digitālo pakalpojumu sniedzējs vairs neveiks uzņēmējdarbību ES, taču ES teritorijā piedāvās digitālos pakalpojumus, tam kādā no ES dalībvalstīm būs jāieceļ pārstāvis atbilstīgi Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 2. punktā noteiktajam, kā norādīts iepriekš.

Turklāt, ja digitālo pakalpojumu sniedzējs, kurš piedāvā pakalpojumus Savienībā, neveic uzņēmējdarbību ne ES, ne Apvienotajā Karalistē, bet pirms izstāšanās dienas tas būs bijis Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, jo ir iecēlis pārstāvi Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 2. punktu, pēc pārejas perioda beigām tam saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1148 18. panta 2. punktu būs jāieceļ pārstāvis kādā no ES dalībvalstīm, kurā šis digitālo pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus.

Tas nozīmēs, ka paziņojumus par Savienībā notiekošajiem incidentiem saņems un *ex post* uzraudzības kontroli veiks tās dalībvalsts valsts kompetentā iestāde Direktīvas (ES) 2016/1148 8. panta izpratnē, kurā atrodas attiecīgā digitālo pakalpojumu sniedzēja galvenā uzņēmējdarbības vieta vai kurā tas ir iecēlis pārstāvi.

Vispārīga informācija par Direktīvu (ES) 2016/1148 ir pieejama ES kiberdrošības noteikumiem veltītajā Komisijas tīmekļvietnē (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Šīs vietnes lapas vajadzības gadījumā tiks atjauninātas ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija

Komunikācijas tīklu, satura un tehnoloģiju ģenerāldirektorāts